

RutteDrie zet een stevige voet in het particuliere domein

Posted on 8 februari 2020 by Theo Jongedijk

Het derde kabinet-Rutte deinst er niet voor terug om verregaand in te grijpen in de persoonlijke levenssfeer van burgers om het eigen klimaatbeleid op te dringen. Een van die instrumenten: het afnemen van keuzevrijheid van de burger als consument. Het verzet daartegen heeft nu ook een stem in een knappe hitsong: 'Blijf van mijn gas af'.

Het kabinet gaat met de Crisis- en Herstelwet als wapen een algeheel papierverbod instellen. Het produceren, verhandelen, vervoeren en bedrukken van papier wordt ten strengste verboden. Boeken en kranten mogen, evenals al het andere drukwerk, alleen nog digitaal worden uitgegeven en gelezen. Zij die zich hier niet aan willen houden, kunnen door de wetgever met hoge boetes tot de orde worden geroepen.

Boekwinkels en kiosken zullen het omzetverlies door het wegvallen van alle printuitgaven zelf moeten dragen als 'normaal bedrijfsrisico'.

Nog aanwezige voorraden worden ingevorderd door de Staat en zullen evenals de

omvangrijke papieren-collecties van archieven en bibliotheken in het kader van het klimaatakkoord voor verbranding ter beschikking worden gesteld aan biomassacentrales nu ons land bijna door de eigen voorraad versnipperd bomenhout heen is.

Het gebruik van toiletpapier wordt voorlopig nog wel getolereerd. Onbedrukt wel te verstaan. En te gebruiken aan twee kanten.

Het kabinet ziet geen dwingende noodzaak in het gedogen van het versturen van allerlei soorten frivole kaarten met de post. Ten aanzien van dit papierendrukwerk wordt één uitzondering gemaakt: zij die vinden dat hun leven voltooid is, mogen met een laatste kaart afscheid nemen van hun dierbaren.

Dat het hier gaat om je reinste nepnieuws mag duidelijk zijn.

Geen zinnige overheid zal op zo'n brute wijze ingrijpen in de persoonlijke keuzevrijheid van haar onderdanen. Het besluit om te gaan lezen en de manier waarop, digitaal of in print, is voorbehouden aan het individu-zelf en wordt in volle vrijheid áchter de eigen voordeur genomen. Tenminste, daar gaat de weldenkende burger in een democratie als de onze vanuit.

Maar hoe weldenkend en democratisch is het kabinet Rutte-3?

Laat deze regering maar eens uitleggen wat het feitelijke verschil is tussen een papierverbod en een gasverbod.

Waar het bij papier draait om het gebruik van een product vervaardigd uit natuurlijke grondstoffen om het tot zich nemen van het geschreven woord mogelijk te maken, geldt dit evenzeer voor het in de bodem gewonnen aardgas dat net zo essentieel is om een eindproduct op temperatuur te krijgen en smaakvol te laten zijn.

Als gas dwingend mag worden vervangen door elektriciteit ligt de weg open om hetzelfde te doen met papier, waardoor het hierboven gechargeerde verhaal zomaar ineens werkelijkheid zou kunnen worden.

Door het aangaan van de confrontatie met burgers die niet los willen van het gas, middels het inzetten van de Crisis- en Herstelwet, welk beleidsvoornemen minister Knops deze week aankondigde in de Kamerbrief 'voortgang Programma Aardgasvrije wijken', heeft Mark Rutte met zijn linkervoet een meer dan stevige

stap in vaderlandse keukens gezet. Zonder hierover echter met de bewoners aan de spreekwoordelijke tafel in overleg te gaan.

Democratisch gehalte Klimaatwet: flinterdun

De balans opmakend van het tot stand komen van de omstreden klimaatwet kan worden gesteld dat het democratisch gehalte ervan net zo dun is als het ijs dat deze winter op de sloten ligt.

Wie niet tot een geselecteerd groepje bevoorrechte burgers behoorde om te mogen aanschuiven aan de tafels van 'klimaatpaus' Ed Nijpels (net als Rutte ook VVD) maakte op geen enkele andere manier, schriftelijk noch mondeling, kans om ook maar de geringste invloed uit te oefenen. Daarna werd de wet als een eitje door het parlement geloodst.

Wie nog de ijdele hoop had dat het geschonden democratische proces enig herstel zou krijgen bij behandeling door lagere overheden kwam bedrogen uit. Provincies, waterschappen en gemeenten knikten volmondig 'Ja'. Vooral de laatste categorie bestuurders, het dichts bij de burger staand, verzaakten hun plicht.

Welke gemeente heeft hier ene debat over gevoerd?

De lezer die in zijn of haar gemeente een uitvoerig en op het scherp van de sneden gevoerd debat heeft meegemaakt over het al dan niet akkoord gaan met de Klimaatwet mag de vinger opsteken. De overkoepelende VNG belegde voor de show een speciale vergadering die eindigde in een welhaast Noord-Koreaanse uitslag: 99,7 procent van de plaatselijke vertegenwoordigers gaf de Ja-stem aan het Klimaatakkoord.

De burger zal dit stemgedrag in de portemonnee gaan voelen. De gemeenten tekenden namelijk voor een soort blanco cheque om de regie te mogen gaan voeren van het van het gas afhalen van 1,5 miljoen huizen voor 2030 en de rest uiterlijk halverwege deze eeuw te ontkoppelen.

Er werden weliswaar moties aangenomen om de centrale overheid vooral achter de broek te zitten waar het gaat om voldoende mankracht en financiering. Te verwachten was dat de lokale overheden leergeld hadden betaald door de reeks tegenvallers bij eerder overgenomen taken van het Rijk. Zoals de jeugdzorg; te weinig mankracht, te weinig personeel. De ouderenzorg, van hetzelfde laken een

pak, om nog maar te zwijgen over het fiasco van de participatiemaatschappij die ook al vanuit de gemeenten moet worden aangestuurd.

De grootste naoorlogse operatie: de ontgassing

Mensen, jong of oud, afhankelijk van zorg huilen vaak tranen met tuiten, omdat ze niet krijgen wat door gemeenten was beloofd en waarop ze recht meenden te hebben. Daar komt nu dan ook nog eens de regie bij van de uitvoering van de grootste en meest geldverslindende naoorlogse operatie ooit: het 'ontgassen' van het hele land.

Het oog van schrijver dezes viel ongeveer een jaar geleden op een cover van Elseviers Weekblad. 'Blijf van het gas af'. De radio op de achtergrond speelde juist op dat moment 'Kom van dat dak af' van Peter Koelewijn, de Brabantse Rocker die zestig jaar geleden dit succesvolle lied componeerde en die aan het eind van dit jaar zijn tachtigste verjaardag hoopt te vieren.

Het samenkomen van die twee leverde de inspiratie op om op de melodie die iedereen wel kent een nieuwe tekst te maken: 'Blijf van mijn gas af'.

'Blijf van mijn gas af'

De hoofdpersoon in dat lied is Jan Modaal, die geen dakterras moet, maar die een huis zonder gas wel erg kras vindt. Nadat Peter Koelewijn toestemming had verleend en er een band was gevonden die eenmalig voor deze opname afstand wilde doen van de eigen naam kon het nummer worden uitgebracht. 'Blijf van mijn gas af' is te downloaden op YouTube en wel HIER. De band noemt zich voor deze gelegenheid GasCoin.

Jan Modaal, de gemiddeld verdienende hardwerkende Nederlander, dreigt de forse rekening van de energietransitie op zijn bordje te krijgen. De Vereniging Eigen Huis heeft het gemiddelde bedrag berekend om op een goede manier van het gas af te gaan: dertigduizend euro. Milieu-Centraal van de overheid stelt – eveneens gemiddeld – een subsidiebedrag van maximaal tien mille in het vooruitzicht. Hoe groot zou het deel van de bevolking zijn dat in staat is en ook bereid om dat bedrag op te hoesten?

De 'proeftuinen": overladen met subsidiegeld

Om de van-het-gas-af-operatie als buitengewoon aantrekkelijk in de markt te

zetten, zijn er overal in het land zogeheten ‘proeftuinen’ die het spits af bijten. Kosten noch moeite worden gespaard om het de ‘bevoorrechte’ burgers in deze 27 van de in totaal 355 Nederlandse gemeenten het zo geriefelijk mogelijk te maken, financieel en in uitvoering.

Minister Knops schrijft deze week in zijn brief aan de Kamer dat er wederom extra geld voor wordt uitgetrokken, dit keer 400 miljoen per proeftuin, waarmee het totale bedrag inmiddels is opgelopen tot een gigantisch bedrag. Het Rijk had al ter financiering van dit ‘van het gas af’- project 150 miljoen per proeftuin ter beschikking gesteld voor de periode 2019 tot en met 2021.

In een absolute tunnelvisie wordt er dus extra ‘gas gegeven’ aan de transitie, ondanks het feit dat er vanuit het hele land steeds meer signalen komen van gemeenten die het gasverbod negeren. Zij baseren zich op de eerste zwaar teleurstellende praktijkervaringen van absoluut onbeheersbare kosten.

Maar straks is het geld op als ook u van het gas moet

Dat de dure extraatjes die de proeftuinen nu ten deel vallen straks op zijn als ‘Jan Modaal’ aan de beurt is om gedwongen van het gas af te gaan, laat zich raden.

De meeste burgers staan nog helemaal niet stil bij de komende transitie. Boeken al hun zomervakantie, of twijfelen over de aanschaf van een elektrische auto om toch iets voor het milieu te doen, zonder er overigens bij stil te staan dat hun ingeruilde wagen straks gewoon nog duizenden kilometers maakt in Oost-Europa of Noord-Afrika, alwaar als eerste de katalysator eruit wordt gesloopt.

Als straks een brief van de gemeente op de deurmat ploft waarin de ontkoppeling van het gas van hun wijk wordt aangekondigd en ze horen wat dat gaat kosten, zullen ze hun plannen moeten bijstellen.

Voorlopig zitten ze er nog warmpjes bij. Dat wel. Dank zij het buitengewoon zachte weer.